

28. Den lyse varme Sommer.

A. P. Berggreen.

Moderato.

p

1. Den ly - se var - me Som - - mer straks ef - ter Vaa - ren

kom - mer med Lyst og Liv og Glans. I Græs-set vi os

sæt - te, af Blomster der vi flet - te os hver en yn-dig Krans.

2. For Leen alle Vegne
 Det høje Græs maa segne,
 Og mangan Blomst maa dø.
 Vi kan ej flere søge,
 Men nu vi glade spøge,
 I Engens friske Hø.

S. Beyer.

29. Den mørke Nat forsvunden er.

(Borgvægterens Sang i „Macbeth.“)

C. E. F. Weyse.

Andante.

p

1. Den mør - ke Nat for -

svun-den er, Sky-lær-ken slaar i Mor-gen skjær; snart So-len

højt — op-rin-der højt o-ver Fjel-de-tin-der!

Den straa-ler fra det hval-te Blaa paa Kon-ge-borg, paa

Tig-ger-vraa, og hvad laa skjult i Mør-kets Gjem, det klart for

Da-gen brin-ger frem. *cresc.* *p*

2. Priis være dig, o Herre! bragt,
 Som holdt i Nattens Øde Vagt
 Med dine Engleskarer,
 Mod Nød, mod Ild og Farer.
 Ak! mangt et Øje er vel lukket,
 Som saa i Aftes Lyset slukt.
 Thi fryd dig Du, hvis Øjne maa
 See op end i Guds Himle blaa!

Efter Schiller.